

PÄÄTÖS

Annettu julkipanon jälkeen
26.11.2014

DNr:o
YM2/5222/2014

ASIA **Kymenlaakson maakuntakaavan, kauppa ja merialue, vahvistaminen**

VAHVISTETTAVAKSI SAATETTU PÄÄTÖS

Kymenlaakson liiton maakuntavaltuuston päätös 16.12.2013 Kymenlaakson maakuntakaavan hyväksymisestä.

KAAVAN SISÄLTÖ

Kymenlaakson maakuntakaava, kauppa ja merialue, on vaihekaava, jossa käsitellään maakunnan kaupallisia palveluja ja merialueen suunnittelua. Kaavassa esitetään kaupallisten palvelujen kokonaisratkaisu ja määritellään vähittäiskaupan suuryksiköiden sijoittuminen ja mitoitus. Merialueella on sovitettu yhteen vedenalaisen luonnon monimuotoisuuden vaaliminen, luontomatkailun kehittämismahdollisuudet sekä luonnonvarojen kestävä käyttö. Kaavassa on myös käsitelty puolustusvoimilta vapautuvien saarten jatkokäyttömahdollisuuksia.

LAUSUNNOT

Puolustusministeriö, valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä sosiaali- ja terveysministeriö ovat antaneet maakuntakaavasta lausunnon.

Kaavasta on antanut lausuntonsa myös Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus.

Sisäministeriölle sekä työ- ja elinkeinoministeriölle on varattu tilaisuus lausunnon antamiseen.

Puolustusministeriö, valtiovarainministeriö sekä sosiaali- ja terveysministeriö ovat ilmoittaneet, ettei ministeriöillä ole huomauttamista tai lausuttavaa kaavasta.

Opetus- ja kulttuuriministeriö

Opetus- ja kulttuuriministeriö on pyytänyt asiasta edelleen lausunnon Museovirastolta. Museoviraston mukaan kulttuuriympäristöön liittyvät näkökohdat on vaihemaakuntakaavan tavoitteisiin nähden otettu riittävästi huomioon. Vaikutuksia erityisesti arkeologiseen perintöön ja Ruotsinsalmen meritaistelualueen kulttuuriympäristöön tulee yksityiskohtaisemmassa suunnittelu- vaiheessa tarkastella vielä perusteellisemmin. Arkeologinen kulttuuriperintö, rakennettu kulttuuriympäristö ja kulttuurimaisema tulisi sisällyttää asiakokonaisuuksina tulevaan Kymenlaakson kokonaismaakuntakaavan tarkennuksessa.

Opetus- ja kulttuuriministeriö puoltaa kaavan vahvistamista. Kaavatyön aikana Museovirasto on ottanut kantaa erityisesti arkeologista kulttuuriympäristöä koskevien selvitysten ja vaikutus-

arviointien riittävyyteen sekä valtakunnallisesti merkittäviksi luokiteltujen kulttuuriympäristöjen huomioimiseen kaavamerkinnöissä ja kaavamääräyksissä kuin myös puoltanut Ruotsinsalmen meritaistelun alueen osoittamista erityiseksi suunnittelukokonaisuudeksi.

Kymenlaakson liitto on kuullut myös Kymenlaakson museota kulttuuriympäristön ja kulttuuri- maiseman huomioon ottamisesta maakuntakaavassa.

Museovirasto on tuonut esille luonnosvaiheen ja ehdotusvaiheen kuulemisessa, että kaavassa osoitetun maankäytön vaikutuksia arkeologiseen kulttuuriperintöön tulee käsitellä perusteellimmin. Vaikutusarviointia tasapainottaa kuitenkin se, että maankäyttöluokkien kaavamääräykset edellyttävät yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa kulttuuriperinnön arvojen säilyttämistä ja että merialueen kehittämiskokonaisuudet tukevat kulttuuriympäristökohteiden, kuten hylkyjen ja historiallisten linnoitteiden, suojelutavoitteita.

Kaavaselostuksen mukaan kaupan alueita ei ole sijoitettu maiseman, kaupunkikuvan, kulttuuriperinnön ja rakennetun ympäristön kannalta arvokkaille alueille. Näihin sisältyvien arvojen vaaliminen on integroitu perustellusti matkailun kehittämiseen, sen edellytykseksi, kuten kaavaselostuksessa todetaan.

Arkeologisen kulttuuriperinnön huomioon ottamista maankäytössä on käsitelty lähinnä merialueen vesialueiden yhteydessä. Muinaisjäännöksiä koskevaa selvitysvelvollisuutta ei ole erikseen tuotu esille esimerkiksi kaavaselostuksessa, mikä olisi kuitenkin hyvä maakuntakaavan ohjauksena vaikutuksen kannalta.

Ruotsinsalmen meritaistelun alueeseen liittyvät, muinaismuistolain rauhoittamat linnoitteet, hylyt ja muut jäännökset muodostavat kokonaisuuden, joka on arkeologisen kulttuuriperinnön, rakennetun ympäristön ja maiseman kannalta arvokas. Meritaistelun alueen kulttuuriympäristön ja merihistorian arvot on maakuntakaavassa myönteisellä tavalla tunnistettu ja edellytetään huomioon otettavaksi yksityisemmässä maankäytön suunnittelussa.

Maakuntakaavakartalla esitetty meritaistelun alueen raja-alue poikkeaa jonkin verran mutta ei ratkaisevasti Museoviraston ylläpitämään muinaisjäännösrekisteriin sisältyvästä meritaistelun alueen rajauksesta. Muinaismuistolaki edellyttää joka tapauksessa maankäyttöhankkeiden toteuttajia selvittämään, koskeeko hanke kiinteitä muinaisjäännöksiä.

Arvokkaiksi luokiteltuja rakennetun kulttuuriympäristön alueita on osoitettu sekä voimassa olevan valtakunnallisen inventoinnin (RKY 2009) että sen korvaaman aiemman inventoinnin pohjalta (Rakennettu kulttuuriympäristö 1993) pohjalta. Voimassa olevan inventoinnin asemaa sekä vaalittavien valtakunnallisten ja maakunnallisten kulttuuriympäristöjen osoittamista on täsmennetty kaavamerkintöjen perusteluissa ehdotusvaiheen jälkeen, ja vahvistettavana oleva kaavaratkaisu on niiden osalta asianmukainen.

Kaupun ja merialueen maakuntakaavalla ei ole vaikutusta Pyhtään Mustaviirin saarella sijaitsevan, UNESCOin maailmanperintökohteen Struven ketjun pisteen suojelumerkintään ja maankäyttöön, joka on osoitettu jo aiemmassa maakuntakaavassa.

Museovirasto pitää tärkeänä, että arkeologinen kulttuuriperintö, rakennettu kulttuuriympäristö ja kulttuuriympäristöön sisällytetään asiakokonaisuuksiksi tulevaan Kymenlaakson kokonaismaakuntakaavan tarkennukseen ja että valmistuneet, valmisteilla olevat ja täydennystä tarvitsevat lähtöaineistot arvioidaan osana kokonaistarkastelua.

Käsiteltävälle vaihemaakuntakaavalle asetettuihin tavoitteisiin nähden kulttuuriympäristö on otettu maakuntakaavan sisältövaatimuksia ja kulttuuriympäristöä koskevia valtakunnallisia aluidenkäyttötavoitteita täyttäen huomioon. Museovirasto puoltaa kaavan vahvistamista.

Maa- ja metsätalousministeriö

Maa- ja metsätalousministeriön näkemyksen mukaan kaavan vahvistamiselle ei ole estettä. Maa- ja metsätalousministeriö kiinnittää kuitenkin huomiota seuraaviin seikkoihin.

Kaava-asiakirjoissa kuvataan alueen voimakasta rakennemuutosta. Kaavaratkaisujen vaikutukset maakunnan elinkeinoelämää elvyttävänä toimenpiteinä ovat jääneet niukalle käsittelylle. Kaavan puutteeksi voidaan sanoa, ettei sen vaikutusten arvioinnissa ole selvitetty esim. kaupan rakentamisen vaikutuksia muille elinkeinoille. Oletettavaa kuitenkin on, että rakentamisen seurauksena esimerkiksi metsää poistuu metsätaloudesta.

Kaupan rakenteen kehittymisen ilmoitetaan tukeutuvan nykyiseen, jo toteutuneeseen tai kaavoitettuun rakenteeseen. Kokonaismitoitus on useita kymmeniä prosentteja suurempi tai runsaasti yli 100 % suurempi kuin kaavoissa osoitettu liiketilan lisätarve. Varausten toteutumisen laajuuden ja aikataulun todetaan riippuvan erityisesti Venäjältä suuntautuvien matkustajavirtojen kehitykseen. Kaavassa on pyritty myös matkailumahdollisuuksien lisäämiseen. Kaupan ja matkailun kehittyminen ovat kuitenkin vahvasti suhdanteista riippuvaista ja nopeat kulutustapojen muutokset vaikeasti kaavallisesti ennakoitavissa tai ohjattavissa. Vasta pitkällä aikajänteellä toteutuviksi arvioitujen varausten osoittaminen taajamiin voi heikentää niiden viihtyvyyttä ja vaikeuttaa paikallisen elinkeinotoiminnan kehittämistä muutoin vähäisen kasvun maakunnassa.

Koska maa- ja metsätalousalueet muodostavat suurimman osan maakunnan pinta-alasta, uusiuutuvien luonnonvarojen monipuolinen hyödyntäminen olisi ollut syytä ottaa huomioon Kymenlaakson maaseudulla myös tulevaisuudessa yhtenä pitkäjänteisenä elinkeinotoiminnan perusteena.

Vaikka kaavaselostus ei ole vahvistuva asiakirja, siinä ei tule käyttää termejä ja rinnastuksia, jotka voivat johtaa virheellisiin johtopäätöksiin mm. alueiden maankäytöstä. Sivulla 14 on ”Virkistys ja vapaa-aika” kohdassa todettu mm. ”Virkistys-, ulkoilu- ja retkeilyalueet muodostavat yhdessä maa- ja metsätalousalueiden kanssa yhtenäisen viheralueiden verkoston, joka on kaikkien Kymenlaakson asukkaiden ja matkailijoiden helposti saavutettavissa”. Tässä yhteydessä haluan todeta, että maa- ja metsätalousalueet ovat maankäytöltään elinkeinoalueita eivätkä virkistys- tai vapaa-ajanalueita. Metsissä satunnainen liikkuminen jokamiehen oikeudella on mahdollista, mutta pelloilla liikkuminen edellyttää maanomistajan lupaa. Myös ulkoilureittien sijoittaminen maa- ja metsätalousalueille on luvanvaraista toimintaa, mikä tulisi maakuntakaavassa ja selostuksessa selvästi näkyä.

Ostosmatkailusta aiheutuvan liikenteen vaikutuksia ja matkailun vaikutuksia ei kaavan ympäristöhaitta -kohdassa ole selvitetty. Kaavaratkaisusta olisi ollut tarpeen tehdä maaseutuvaikutusten arviointi.

Ministeriö pitää hyvänä, että kaavaselostuksessa merialue on otettu tällä tasolla ja tärkeänä elementtinä mukaan maakunnan kehittämisessä hyödyntäen ajankohtaisia meriluontoon liittyviä tutkimushankkeita. On tärkeää, että tutkimustietoa käytetään konkreettisesti ohjaamaan alueen muuta maankäyttöä ja asettamaan reunaehdot merialueen kestäväälle käytölle. Erityisesti kalatiestrategia ja sen toteutus on kaavaselostuksessa erinomaisesti otettu huomioon, samoin myös vesiviljely on kaavaselostuksessa riittävällä tavalla huomioitu.

Kaavaselostuksessa on myös selkeällä tavalla luetteloitu osallistumisen ja vuorovaikutuksen yhteydet kaavaa laadittaessa (kaavaselostus kohta 7).

Liikenne- ja viestintäministeriö

Liikenne- ja viestintäministeriö toteaa, että hallinnonalan viranomaisia on kuultu maakuntakaavan laadinnan luonnos- ja ehdotusvaiheessa. Ehdotusvaiheessa annetut lausunnot on otettu huomioon. Liikenne- ja viestintäministeriö on myös erikseen kuullut lausuntonsa valmisteluvaiheessa Liikennevirastoa, Liikenteen turvallisuusvirastoa Trafia, Kaakkois-Suomen ELY-keskusta ja Finavia Oy:tä.

Maakuntakaavalla tulee vahvistuessaan olemaan merkittävä vaikutus maankäytön ohjaamisen välineenä. Liikennejärjestelyiden osalta tavoitteena tulee olla ympäristön ja talouden kannalta kestävän kehityksen mukaiset liikenteen ja teknisen huollon järjestelyt. Tärkeitä kehittämisen kohteita ovat liikenneväylien lisäksi myös koko liikenneympäristön oheispalvelut, jotka palvelevat alueella tapahtuvaa elinkeinotoimintaa, matkailua ja virkistystä.

Liikenne- ja viestintäministeriö esittää hallinnonalansa yhteisenä lausuntona seuraavaa:

Alue- ja yhdyskuntarakenne

Maakuntakaavalla on keskeinen rooli maakunnan kestävän kehityksen edellytyksiä määriteltäessä. Uusien ratkaisujen mahdollistaminen on yhtä tärkeää kuin olevien resurssien tehokas hyödyntäminen. Varsinkin monikeskuisissa aluerakenteissa tämä edellyttää erittäin tarkkaa taa-jamatoimintojen kasvusuuntien, työpaikka-alueiden sekä kaupallisten palvelujen järjestämisen harkintaa. Ylimiöitus tai rakenteen hajanaisuus vaikuttaa kielteisesti myös liikennejärjestelmään, sen toimivuuteen ja liikenteen energiatehokkuuteen. Yhdyskuntarakenteen kehittämislä on pyrittävä vähentämään liikennetarvetta, parantamaan liikenteen turvallisuutta ja edistämään joukkoliikenteen edellytyksiä. Liikenne- ja viestintäministeriö pitää tärkeänä yhdyskuntarakenteen kehittämistä siten, että julkisten ja yksityisten palveluiden saavutettavuus ja työpaikkojen sijainti on suunniteltu mahdollisuuksien mukaan asuinalueiden läheisyyteen, jolloin henkilöautoliikenteen käyttötarve on mahdollisimman vähäinen ja liikenneturvallisuutta sekä joukkoliikenteen, kävelyn ja pyöräilyn edellytyksiä parannetaan.

Vesiväyläverkko, rataverkko ja tieverkko

Aiemmin hallinnonalan viranomaisten antamissa lausunnoissa ja valmisteluvaiheessa esitetyt asiat on vesiväyläverkon osalta otettu hyvin huomioon. Kaavaselostuksen sivun 125 kuvateksti on hieman harhaan johtava maininnalla " Oheisessa kuvassa on esitetty vene- ja laivaväylien lisäykset". Esitys ei käsittele uusia väyliä vaan oikaisee jo käytössä olevien väylien osalta aikaisemmin kaavamerkinnöissä olleita puutteita. Vaikka maakuntakaava ei esitä muutosta aikaisempaan kaavaan Kimolan kanavan veneväylään, tuo kaava esille maakunnan tahdon kanavaan liittyvän veneväylän suhteen. Liikenne- ja viestintäministeriö muistuttaa, ettei Kimolan kanava-hanke ole Liikenneviraston toteuttamissuunnitelmissa eikä liikenne- ja viestintäministeriön hankesuunnitelmissa. Kaavaselostuksen kohdassa veneväylä sivulla 77 mainitaan " Ohjausvaikutukset ja toteutus: Veneväylien toteuttamisvastuu on Liikennevirastolla. Veneväyliä suunnittelevat ja toteuttavat myös kunnat ja ELY-keskus" on harhaanjohtava Liikenneviraston ja Kimolan kanavaan liittyvän veneväylän ja mahdollisen väylään liittyvän sulkukanavan suhteen.

Maantieverkkoa koskevat asiat on Liikenneviraston ja Kaakkois-Suomen ELY -keskuksen mukaan pääosin otettu huomioon.

Maakuntakaava huomioi liikennejärjestelmäsuunnitelman mukaisesti Kymenlaakson kolme joukkoliikenteen laatukäytävää. Maakuntakaava tukee myös E18-hankkeen toteutusta ja hankkeeseen liittyvää Pohjoinen kasvuvyöhyke pilottihanketta. Kaavan valmistelussa on hyödynnetty Venäjän liikenteen eri selvityksiä ja ennusteita. Kaavalla on pyritty lyhentämään rajan ylittävien ostosmatkojen pituutta lisäämällä palvelutarjontaa Vaalimaalla, jossa sijaitsee Suomen vilkkaimmin liikennöity rajanylityspaikka Venäjän suuntaan. Kasvavan rajaliikenteen ja ostosmatkaliikenteen haittojen vähentäminen on tärkeää samalla, kun ostosmatkailusta saatavia hyötyjä pyritään lisäämään.

VALITUKSET

Maakuntavaltuuston päätöksestä ei ole valitettu.

Kymenlaakson liiton vastine

Kymenlaakson liitto on antanut vastineen lausuntojen johdosta.

YMPÄRISTÖMINISTERIÖN PÄÄTÖS

Kannanotot ministeriöiden lausuntoihin

Ympäristöministeriö toteaa, että **opetus- ja kulttuuriministeriön** lausunto ei anna aihetta kannanottoihin.

Ympäristöministeriö yhtyy **maa- ja metsätalousministeriön** kaavaselistusta koskevaan näkemukseen, ettei maa- ja metsätalousalueiden rinnastaminen virkistys-, ulkoilu- ja retkeilyalueisiin kaavaselistuksen sivulla 14 ole kaikilta osin onnistunut. Maa- ja metsätalousministeriön ehdotama täydennys kaavaselistukseen koskien ulkoilureittien sijoittamista maa- ja metsätalousalueille on perusteltu. Samoin ehdotettu täydennys siitä, että metsissä satunnainen liikkuminen jokamiehen oikeudella on mahdollista, mutta pellolla liikkuminen edellyttää maanomistajan lupaa.

Maakuntakaavan vaikutusten arviointia on käsitelty kaavaselistuksessa omana lukunaan. Kaavan laadinnan aikana on laadittu erillisiä vaikutus selvityksiä sekä kaupasta (Kymenlaakson palveluverkkoselvitys 2013, Kymenlaakson kaupan rakenne ja mitoitus 2013, Kaupallisten vaikutusten arviointi 2013, Kaupan suuryksikköalueiden rakenteellisen tarkastelu ja vaikutusten arviointi 2013, Kymenlaakson kaupan palveluverkko – Liikenteellinen arviointi, Strafica 2012) että merialueesta (Merialueselvitys, Kymenlaakson liitto 2013). Lisäksi on laadittu erillinen selvitys ”Kaavaratkaisujen vaikutusten arviointi” (Kymenlaakson liitto 2013), jossa on tarkasteltu kaavan kumpaakin aihealuetta. Ympäristöministeriö katsoo, että kaava perustuu maankäyttö- ja rakennuslain 9 §:ssä ja maankäyttö- ja rakennusasetuksen 1 §:ssä tarkoitettuihin riittäviin selvityksiin ja vaikutusten arviointeihin. Vaikutusten arviointia jonkin yksittäisen elinkeinon kannalta ei edellytetä.

Liikenne- ja viestintäministeriön kaavaselistusta koskevan huomion osalta ympäristöministeriö toteaa maakunnan liitolta saadun vastineen mukaisesti, että kaavaselistuksen sivulla 125 olevassa kuvassa esitetyillä vene- ja laivaväylien lisäyksillä tarkoitetaan lisäyksiä voimassa olevaan maakuntakaavaan, joka lisäyksen jälkeen toteaa nykytilanteen. Kimolan kanavaa ei ole käsitelty vahvistettavana olevassa maakuntakaavassa.

Vahvistamatta jätetyt kaavamerkinnot ja -määräykset

Talousvyöhykkeelle osoitetut kaavamerkinnot ja -määräykset

Ympäristöministeriö jättää talousvyöhykkeelle osoitetut kaavamerkinnot ja -määräykset maankäyttö- ja rakennuslain soveltamisalaan ja ympäristöministeriön toimivaltaan kuulumattomina vahvistamatta.

Perustelut

Kaava-alue on osoitettu maakuntakaavakartalla kaavamerkintäasetuksen (Ympäristöministeriön asetus 31.3.200 maankäyttö- ja rakennuslain mukaisissa kaavoissa käytettävistä merkinnöistä) mukaisella merkinnällä. Kaavakartalle on osoitettu kaava-alueen ulkopuolelle kaksi aluetta merkinnällä ”Natura 2000 -verkostoon kuuluva tai ehdotettua alue”. Toinen näistä on kokonaan kaava-alueen ulkopuolella (4047) ja toinen on osittain kaava-alueen ulkopuolella (4048). Lisäksi kaava-alueen ulkopuolelle kokonaan talousvyöhykkeelle on osoitettu arvokas vedenalainen geologinen muodostuma (geo-v). Kaavaselostuksessa on tätä arvokasta geologista muodostumaa (4005 Paskamonttu) koskeva kohdekohtainen kuvaus, ja se on esitetty samassa yhteydessä muiden geo-v -merkinnällä osoitettujen arvokkaiden vedenalaisten geologisten muodostumien kanssa niin, että selostuksesta voi saada käsityksen, että geo-v -merkintää koskeva suunnittelu-määräys ja selostuksessa kuvatut ohjausvaikutukset koskevat myös talousvyöhykkeellä olevaa geo-v -merkintää. Myös eteläisin osa geo-v -merkinnällä osoitetusta Kaunissaari-Ristisaari (4006) arvokkaasta vedenalaisesta geologisesta muodostumasta on talousvyöhykkeellä.

Kuntien ja maakuntien alueet ulottuvat merialueilla alueveden ulkorajaan saakka. Maankäyttö- ja rakennuslain mukaisesta maakuntakaavoituksesta vastaava viranomaisena on maakunnan alueella maakunnan liitto. Maankäyttö- ja rakennuslakia ei sovelleta talousvyöhykkeellä. Talousvyöhykkeellä toimivaltainen viranomaisena on valtioneuvosto.

Vahvistamatta jätetyt kaavamerkinnot on merkitty kaavakarttaan punaisella.

Korjauskehoitus

Ympäristöministeriö kehottaa Kymenlaakson liittoa korjaamaan kaavaselostuksen luvussa 8 ”Valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden huomioon otto maakuntakaavassa” kohdassa ”kulttuuri- ja luonnonperintö, virkistyskäyttö ja luonnonvarat” olevan tekstin (sivu 113) niin että maininta RKY-inventoinnista vuodelta 1993 poistetaan ja korvataan RKY 2009 -inventoinnilla. Korjatessa muodossa viittaus valtakunnalliseen inventointiin on seuraava:

Näillä tarkoitetaan kulttuuriympäristöä ja luonnonperintöä koskevia viranomaisten laatimia valtakunnallisia inventointeja, jotka perustuvat riittävän laaja-alaiseen valmisteluun. Tätä päätöstä tehtäessä ovat olemassa seuraavat inventoinnit: Valtakunnallisesti arvokkaat maisema-alueet (Ympäristöministeriö, ympäristönsuojeluosasto, mietintö 66/1992), Valtakunnallisesti merkittävät rakennetut kulttuuriympäristöt (RKY 2009) ja Valtakunnallisesti merkittävät esihistorialliset suojelualuekokonaisuudet (Sisäasiainministeriö, kaavoitus- ja rakennusosasto, tiedotuksia 3/1983).

Maakuntakaavan vahvistaminen

Ympäristöministeriö katsoo, että maakuntakaava vahvistetuilta osin täyttää sille maankäyttö- ja rakennuslain 28 §:ssä asetetut sisältövaatimukset. Koska maakuntakaavan vahvistamiselle ei ole maankäyttö- ja rakennuslain 31 §:n 3 momentista johtuvaa estettä, ympäristöministeriö vahvis-

taa maakuntakaavan. Samalla ympäristöministeriö vahvistaa kaavakartalla ja kaavamerkinnöissä ja -määräyksissä osoitettujen poistuvien varausten kumoamisen.

Maakuntakaavan voimaantulo

Ympäristöministeriö määrää maankäyttö- ja rakennuslain 201 §:n perusteella maakuntakaavan tulemaan voimaan ennen kuin se on saanut lainvoiman.

Jatkosuunnitteluohjeet

Ympäristöministeriö kehottaa Kymenlaakson liittoa seuraamaan vähittäiskaupan liiketilan lisätarpeen perusteena olevan ostovoiman kehitystä. Mikäli ostovoima ei kehity vahvistetun kaavan selvityksissä arvioidulla tavalla, on liiketilan lisätarvetta tarpeen arvioida uudelleen. Ympäristöministeriö kehottaa tulevassa maakuntakaavoituksessa kiinnittämään erityistä huomiota vähittäiskaupan kokonaismitoitukseen ja sen jakautumiseen kaupan eri laatujen kesken sekä kokonaismitoituksen jakautumiseen keskustatoimintojen alueiden ja keskustatoimintojen alueiden ulkopuolisten alueiden kesken.

Jatkotoimenpiteet

Kymenlaakson liiton on maankäyttö- ja rakennusasetuksen 93 §:n mukaisesti kuulutettava maakuntakaavan voimaantulosta.

Kymenlaakson liiton tulee lisäksi lähettää maakuntakaava tiedoksi maankäyttö- ja rakennusasetuksen 95 §:n mukaisille viranomaisille otettavaksi huomioon suunnittelussa, päätöksenteossa sekä alueiden käyttöä koskeviin toimenpiteisiin ryhdyttäessä.

Oikeusvaikutukset

Maankäyttö- ja rakennuslain 32 §:n 1 momentin mukaisesti maakuntakaava on ohjeena laadittaessa ja muutettaessa yleiskaavaa ja asemakaavaa sekä ryhdyttäessä muutoin toimenpiteisiin alueiden käytön järjestämiseksi.

Maankäyttö- ja rakennuslain 32 §:n 2 momentin mukaisesti viranomaisten on suunnitellessaan alueiden käyttöä koskevia toimenpiteitä ja päättäessään niiden toteuttamisesta otettava maakuntakaava huomioon, pyrittävä edistämään kaavan toteuttamista ja katsottava, ettei toimenpiteillä vaikeuteta kaavan toteuttamista.

Maankäyttö- ja rakennuslain 33 §:n 1 momentin mukainen ehdollinen rakentamisrajoitus on voimassa maakuntakaavamerkinnot ja määräykset sisältävässä maakuntakaavan osassa mainituilla alueilla. Alueella, jolla rakentamisrajoitus on voimassa, ei lupaa rakennuksen rakentamiseen saa myöntää siten, että vaikeutetaan maakuntakaavan toteutumista.

Sovelletut oikeusohjeet

Maankäyttö- ja rakennuslaki (132/1999) 4 § 3 mom., 9 §, 17 §, 24 § 2 mom., 25 §, 27 §, 28 §, 29 §, 30 § 1 mom., 31 §, 33 §, 71 a §, 71 b §, 71 c §, 188 § 3 mom. ja 201 §

Maankäyttö- ja rakennusasetus (895/1999) 1 §, 10 §, 93 § ja 95 §

Kuntalaki (365/1995) 90 § ja 92 §

Luonnonsuojelulaki (1096/1996) 65 § ja 66 §

Ympäristöministeriön asetus (31.3.2000) maankäyttö- ja rakennuslain mukaisissa kaavoissa käytettävistä merkinnöistä

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on liitteenä.

Kulttuuri- ja asuntonministeri

Pia Viitanen

Yli-insinööri

Maaret Stenström

LIITE Valitusosoitus

JAKELU**Päätös**

Kymenlaakson liitto, PL 35, 48601 Kotka

Tiedoksi

Sisäministeriö
Puolustusministeriö
Valtiovarainministeriö
Opetus- ja kulttuuriministeriö
Maa- ja metsätalousministeriö
Liikenne- ja viestintäministeriö
Työ- ja elinkeinoministeriö
Sosiaali- ja terveysministeriö
Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus
Ympäristöministeriön luontoympäristöosasto

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen

Ympäristöministeriön päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Siltä osin, kun ympäristöministeriö on jättänyt maakuntakaavan vahvistamatta, muulla kuin maakunnan liitolla tai kunnalla ei ole oikeutta hakea muutosta (maankäyttö- ja rakennuslain 191 § 3 momentti). Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa korkeimman hallinto-oikeuden kirjaamoon.

Valitusaika

Valitus on toimitettava valitusviranomaiselle viimeistään kolmantenakymmenentenä (30) päivänä päätöksen antopäivästä, sitä päivää lukuun ottamatta. Valituksen tulee olla perillä virka-aikana eli viimeistään klo 16.15. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto valitusaika jatkuu vielä seuraavana arkipäivänä.

Valituksen sisältö

Valituskirjelmässä on ilmoitettava

- valittajan nimi ja kotikunta
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa
- päätös, johon haetaan muutosta, miltä kohdin muutosta haetaan, mitä muutoksia vaaditaan tehtäväksi ja millä perusteella muutosta vaaditaan.

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valituskirjelmä on valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen allekirjoitettava.

Valituksen liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- ympäristöministeriön päätös alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- asiamiehen valtakirja, mikäli valituksen on laatinut valittajan valtuuttama asiamies
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo toimitettu viranomaiselle.

Valituksen toimittaminen perille

Valituskirjelmän voi viedä valittaja itse tai hänen valtuuttamansa asiamies. Sen voi omalla vastuulla lähettää myös postitse, toimittaa lähtin välityksellä tai sähköpostilla. Valituskirjelmä on toimitettava niin ajoissa, että se ehtii perille valitusajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä.

Muutoksenhakijalta peritään korkeimmassa hallinto-oikeudessa tuomioistuinten ja oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetun lain (701/1993) mukaisesti oikeudenkäyntimaksu, jonka suuruus on 244 euroa (valtioneuvoston asetus 1058/2013). Edellä mainitussa laissa on erikseen säädetty tapauksista, joissa maksua ei peritä.

Korkeimman hallinto-oikeuden

postiosoite: PL 180, 00131 Helsinki
käyntiosoite: Fabianinkatu 15, Helsinki
puhelinvaihe: 029 56 40200
telekopio: 029 56 40382
sähköpostiosoite: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi